

**[Hauch.]**

Vegne at tilsige den højtærede Finansminister vor Medvirken til en Behandling af Lovforslaget efter det Princip, som er nedlagt i det Forslag, vi vedtog her i Landstinget i Fjor, umiddelbart før Samlingen sluttede. Selv om jeg, som sagt, ikke kunde høre noget i den Retning paa Tonefaldet i Dag, vil jeg ikke undlade at udtale Haabet om, at det vil være muligt gennem en Udvalgsbehandling at faa den højtærede Finansminister videre ad den Vej, han øjensynlig er slaaet ind paa, efter hvad der foreligger oplyst fra Folketinget.

Jeg skal derfor ved Slutningen af denne Forhandling netop under Hensyn til dette Forhold tillade mig at foreslaa, at Sagen henvises til Behandling i et Udvalg.<sup>1</sup>

**C. F. Sørensen:** Da mit Partis Ordfører, det ærede 5te Medlem for 5te Kreds (Johs. Hansen), ikke kan være til Stede paa Rigsdagen i Dag, skal jeg paa hans og mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Tingets Velvillie og Vedtagelse. Den ærede sidste Taler gjorde nogle Bemærkninger til den højtærede Finansminister, som jeg selvfølgelig ganske skal overlade til Finansministeren at besvare. Men jeg kan dog ikke undlade at bemærke, at det ærede Medlem udtalte sin Forbavselse og Bedrøvelse over Ministerens Argumentation og Agitation. Jeg vil gerne have Lov til at fortælle det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch), hvis det ærede Medlem ikke har opdaget det, at der er adskillige Medlemmer i denne Kreds, som længe har været meget forbavsede og forundrede over det ærede Medlems parlamentariske Façon og Optræden i det høje Ting.

**Formanden:** Hvis det ærede Medlems Optræden havde været uparlamentarisk, vilde den være blevet paatalt af Formanden.

**C. F. Sørensen:** Jeg kan desværre ikke diskutere med Formanden; ellers var der vel ogsaa noget at føje dertil.

**Formanden:** Det bør det ærede Medlem ikke indlade sig paa, end ikke antyde det.

**C. F. Sørensen:** Lovforslagets § 1 er ganske som i det tilsvarende Lovforslag, der i Fjor var til Behandling her i Tinget. Den gaar ud paa at ophæve Bestemmelserne i Loven af 22. December 1927 om Indkomst- og Formueskat til Staten med Undtagelse af Bestemmelserne i § 1, Afsnit 8 og 9.

§ 2 er ny og gaar ud paa, at der skal ydes et ekstraordinært Tilskud til Kommunerne. Loven af 22. December angiver, som den højtærede Finansminister rigtigt gjorde Rede for, at have til Formaal at lette Skattebyrden for Erhvervene og ikke mindst Landbruget. Man erkender, at Rentebyrden i en særlig vanskelig Tid er saa overordentlig tung at bære. Vi forstaa da ikke — og naar jeg siger vi, tror jeg, det gælder Kredse langt udover det Parti, jeg har den Ære at tilhøre —, at Loven af December 1927 i Aaret 1929—30 gav Rentiers med Formuer over 100 000 Kr. en Skattelettelse paa 2 255 584 Kr. Den højtærede Finansminister har indgaaende været inde paa dette Spørgsmaal, og jeg skal derfor ikke fordybe mig i det. Jeg tror, alle let forstaaer, at det efter vor Opfattelse ikke var den passive Kapital, der først og fremmest trængte til at faa noget Tryk lettet. Men der er en anden stor Part af Formueejere, som har faaet Lettelse, Formueejere, der bor i velhavende Kommuner, ofte i Skattely med ringe sociale Udgifter, hvor derfor Skatteprocenten er lav. Der kunde af de Oplysninger, som er tilstillet den høje Rigsdag, trækkes mange Eksempler frem, hvorved man kunde paa vise, hvor urimelige Lettelserne er i disse mange Kommuner.

Jeg skal nøjes med at fremhæve et enkelt Eksempel, som jeg synes er saa stærkt, at det burde kunne ændre Opfattelsen hos mange, der tidligere eventuelt er gaaet med til en saadan Skattelettelse. Eksemplet, jeg ønsker at anføre, er Gentofte Kommune her i Nærheden af København. Denne Kommune har 676 Formueskatteydere med Formuer over 100 000 Kr. Disse 676 Formueskatteydere faar en Lettelse paa 741 143 Kr., medens de tilsvarende Skatteydere i Købstæderne, Øerne og Jylland faar i alt 690 350 Kr. i Skattelettelse. Det vil sige, at Formueejerne i Gentofte Kommune faar 50 000 Kr. mere